

מאמר התחזקות

אוצר של הלכה, חיזוק, מעשיות, בעבודת שמירת העיניים

שנה ד' | גליון ע"ב | לשון קודש | סוכות תשפ"ז

והיית אך שטמ

שמחה,
מפתח
הניצחון
מול
נסיונות
הייצר

**אך האמת
היא שצריך
לחוש רוממות
מיוחדת מעצם
מתנה עצומה
זו – היכולת
לשמור על
עיניו מכל
משמר,
להילחם עם
היצה"ר ולקדש
ראיותיו. עליו
לשאוב קורת
רוח וסיפוק
מעצם עבודה
ושגבה זו,
שמבדיל אותנו
מן העמים
ומרום אותנו
מכל אומות
העולם,
המתבוססים
בהבלי עולם
הזה.**

השנה, ושבעתיים באלו הימים.

ובעז"ה נוכל להרגשת שמחה ורוממות בימי החג על מצוותיו שהעניק לנו ברוב רחמיו, ומעצם העובדה שיש לנו את הזכיה לחיות עם שמירת עיניים ולקיים את רצון ה', אשר בחר בנו מכל עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו במצוותיו, להיות לו לעם סגולה ולגוי קדוש – אשרינו, מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו!

שמחה – כלי הזיין החשוב ביותר נגד היצה"ר

הן אמת ופשוט הוא שיש לקיים את רצון הבורא בכל מצב שהוא. אך מצד שני, מגלים לנו הספרים הקדושים, שהשמחה בשמירת העיניים אינה דבר צדדי וחיצוני, אלא חלק בלתי נפרד מעצם המצוה. כי בתחום חשוב זה, לא די לדעת את פרטי המלחמה ותחבולותיה, אלא יש אף לחזק את פנימיות האדם ואת הכוחות שבו, כתנאי הכרחי לנצח במלחמה, כשהדרך לעשות זאת היא דווקא על ידי מידת השמחה.

ושמירת העיניים קשורים האחד אל השני בקשר בלתי ניתק. על אף שיש שאולי לא יבינו זאת במושכל ראשון, יש שאפילו יטענו שאצלם זה ההפך הגמור, ושני אלו הם סתירה מוחלטת, אך כל זאת רק מפני שעדיין לא הבינו אל נכון את עומק מהותה של שמירת העיניים, וכן את גודל כוחה של השמחה.

לא תתכן מציאות של שמחה אמיתית ללא קדושה וטהרה ושמירת העיניים, וראה הרחבה על כך בגליונות שונים שהרחבנו על כך (פורים ועוד). כעת נעסוק דווקא בקשר שבין שני אלו מהצד השני, שהדרך להגיע לשמירת העיניים אמיתית ושלמה עוברת דרך השמחה. כן, שמחה אמיתית וטהורה, שרק באמצעותה אפשר להגיע לשמירת עיניים כראוי.

מאמר זה כבר הופיע בעבר בגליונו, אך עתה הזמן גרמא להביאו שוב, בעריכה מחדשת ובתוספות חידושים, כדי שבעמדתו באלו הימים השמחים, נוכל לנצלם אף כדי להתעלות בנושא מוקדם זה שיפה הוא לכל

וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי ה' אֱלֹהֵיכֶם: שְׂפִירַת עֵינַיִם מִתּוֹךְ הַתְּרוּמֹת רוּחַ

עומדים אנו כבר בתוך 'זמן שמחתנו', חג שכל כולו מיוסד על החיוב בשמחה של מצוה, וכפי שכותב הרמב"ם בהלכות סוכה ולולב (פ"ח הט"ו): השמחה שישמח אדם בעשיית המצוה ובאהבת הקל שצוה בהן, עבודה גדולה היא!

אם כן, הרי זה 'זמן גרמא' לעסוק ביסוד הגדול שכל הספרים הק' מאריכים בו כל כך; החשיבות של הרגשת השמחה והחיות כל אימת שזוכים להתגברות היצר, ואפילו הקטנה ביותר. וזו אחת מן העצות והתחבולות הגדולות לנצח את היצר הרע.

ישאל השואל, שמחה ושמירת העיניים, מה הקשר?... אבל האמת היא ששמחה

לכבוד חג הסוכות

**בצאת השנה
לאספד את מעשיך**
סקירה קצרה על שנת תשפ"ז

עמוד 6

למשיח יש אל מי לבוא!
קרוב לאלפיים (!) קבלות בשמירת עיניים מיהודים מארבע כנפות הארץ זרמו כבר בימים הראשונים של מבצע "עיני" האדיר, כאשר צבעו היפים ביותר של כלל ישראל צפים ועולים אל פני השטח!

עמודים 10-12

הבה נתאר לעצמנו מריבה שפרצה בין שני אנשים; זה קם מעם רעהו להכותו, זה אזור כנגדו חלצו ומשיב מלחמה שיערה; האם מי שכוחו בזרועותיו רב יותר מהצד שכנגדו, בהכרח גם שינצח תמיד במאבק?

מבאר הרה"ק בעל התניא ז"ע^א: לפעמים גם מי שגיבור בטבעו יותר מחברו, אם תכבד עליו רוחו ויהא שריו בעצבות, יפול במלחמה גם מפני מי שחלש ממנו. כי רק מי שישמור על רוח השמחה שבו ושאיפתו תישאר מרוממת, הוא יוכל לאמן את ידיו בתחבולות המלחמה כראוי, והוא יצא בסופו של קרב וידו על העליונה. דהיינו השמחה היא עיקר הכוח המניע של האדם, ובאמצעותה יוכל לנצח את אויביו.

ואם במילי דעלמא הדברים אמורים, על אחת כמה וכמה במלחמת היצר, וביותר, תחום שמירת העיניים. דווקא בעניין זה שהיהצ"ר וחילולותיו מתגברים כל כך בכל יום ובכל שעה, אם לא ידאג מבעוד מועד לחזק את כוחותיו ולהעניק להם את הכוח המניע - הרגשת השמחה והרצון וההרחקה מכל עצבות ודכדון, כיצד ימשיך ויצליח במערכה כבדה זו?

ואכן, מרוב חשיבותה, היצר מכוון את חיציו קודם כל אל נקודה זו, כשכל רצונו הוא להחליש את האדם מבפנים ולהפילו לעצבות בגין מכשולי העבר, וכך לא יעצור עוד כח לעמוד כנגדו.

אך האמת היא שצריך לחוש רוממות מיוחדת מעצם מתנה עצומה זו - היכולת לשמור על עיניו מכל משמר, להילחם עם היצה"ר ולקדש ראיותיו. עליו לשאוב קורת רוח וסיפוק מעצם עבודה נשגבה זו, שמבדיל אותנו מן העמים ומרומם אותנו מכל אומות העולם, המתבוססים בהבלי עולם הזה.

את הגישה המורירה צריך להחליף ברגש של שמחה - על שזוכה להימנות על לגיונו של מלך, לחיות חיים שיש בהם קדושת עיניים ומילוי רצונו יתברך, ולהיות חלק מעם סגולה וגוי קדוש. כי השמחה של מצוה היא כתנאי קודם למעשה בעבודה קדושה זו.

ב ואני בעודי אהללה בוראי: להחשיב כל נקודה והתקדמות קטנה.

היצה"ר שיודע אף הוא מסגולת השמחה שמלחמה

אם לא יחשיב את מה שעשה, וללא שיראה בהתגברויותיו דבר חיובי, הרי יתכן שבפעם אחרת כבר לא ימצא לנכון להתאמץ לעשות זאת שוב! וכפי שמסופר על הרה"ק בעל הבית אהרן מקרלין ז"ע, שתחת אחד השיחים עם תלמידיו הגדולים התבטא ואמר: "מהו החידוש שאברכים אינם מתעלים יותר? הרי אינם מחשיבים את עבודתם! אנו, בשעה שאנו חוזרים מהרחוב בלי מכשול, אנו מכים באצבע צרדה ויוצאים בזמר והלל 'הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו'!"

אפשר להתגבר על כל מכשול, עושה מה שרק יכול כדי שימשיך האדם להתייחס אל שמירת העיניים כעול וכמעמסה, וכאל דבר אשר טעמו מר ורע. אחת מתחבולותיו היא שגורם לאדם לזלזל בעבודתו עד כה, ולהמעיט בערך המעשים אשר כבר עשה.

האדם נוטה לחשוב שאין במעשיו דבר מה בעל שוויון, ואם כן על מה ישמח? יש שאף יראה כאן עניין של גאווה, כאילו מתנאה הוא בעבודתו כששמח בה, לכן יבטל בלבו כל סיפוק ושמחה ממצבו כדי שמצוותיו לא ילכו לסטרא אחרא ח"ו...

אך האמת היא שלא בלבד שאין זו גאווה, אלא שהוא אף אמצעי להתעלות ולהמשיך הלאה בעבודתו ביתר שאת. כי על ידי שמחשיב את מה שכבר עשה, ירחיק ממנו את העצבות ונפשו תתמלא בשמחה של מצוה, הנצרכת כאן ביותר כאמור.

אך גם לולא כן - אם לא יחשיב את מה שעשה, וללא שיראה בהתגברויותיו דבר חיובי, הרי יתכן שבפעם אחרת כבר לא ימצא לנכון להתאמץ לעשות זאת שוב! וכפי שמסופר על הרה"ק בעל הבית אהרן מקרלין ז"ע, שתחת אחד השיחים עם תלמידיו הגדולים התבטא ואמר:

"מהו החידוש שאברכים אינם מתעלים יותר? הרי

אינם מחשיבים את עבודתם! אנו, בשעה שאנו חוזרים מהרחוב בלי מכשול, אנו מכים באצבע צרדה ויוצאים בזמר והלל 'הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו'!"^ב

הרי לנו דברים ברורים מאותו קדוש עליון, על הדרך הנכונה בעניין נעלה זה: להחשיב ולהוקיר כל פעם שזכה לקיים את רצונו ולא נשמע ליצרו, ואף להודות ולהלל לה' על כך!

והדברים אמורים בקל וחומר, אם אותו קדוש וטהור, שפרשו ומובדל היה מכל גשמיות העולם ולא היה אצלו כל נדנדו שייכות לעניין זה, עם כל זה היה מלא שמחה על שלא הושפע לרעה ממראות הרחוב, ועיניו הקדושות נותרו זכות כפי שהיו. כל שכן האדם הפשוט שהכריח את עצמו לא להיגרר לסקרנות הטבעית שבו, עד כמה עליו לשמוח על כל מכשול שנתגבר עליו, ולשוש ולשמוח בהם כעל כל הון!

"מקנא אני בעבודתכם!"

עובדה המביעה אף היא את חשיבותה של עבודת שמירת העיניים בעיני הצדיקים, סיפר הרה"ק שלמה מבאבוב זצ"ל:

כשהיה אביו, הרה"ק ר' בנציון זצ"ל, בצעירותו, עמד פעם ברחובה של העיר לצורך איזה ענין, ושחח עם אברך אחד ממקורביו. ביני לביני עברה לידם אשה - תיכף ומיד סובבו השניים את ראשיהם לצד השני, וירקו על הארץ^ג.

באותה עת נזדמן שם דודו של הרה"ק ר' בנציון, הרה"ק ר' משה מרוזנאווא זצ"ל, וכשהבחין בהתנהגותם פנה אליהם בקורת רוח גלויה: "יונגעלייט! לכם יש עדיין עבודות אלו. לנו אין כבר עבודות מעין אלו, מזה עידן ועידנים!" כשהיה אפשר להבין, שהוא מקנא בהם על שניתן להם עדיין לעבוד את בוראם בעבודה יקרה זו, בעוד שממנו כבר ניטל דבר זה.

סיפור דומה, בשינוי פרטים קצת, סיפר הרה"ק ר' יענקל'ע מפשעווארסק זצ"ל^ד: אחד מבניו של הרה"ק ר' משה'לע ראזוואדובער עמד פעם ליד החלון עת שנקלעה לשם אשה זרה. הסתובב הבן מהחלון וירק בפיו. ראה אביו במעשיו ושאלו "מדוע ירקת?" ענה הבן "כי הבחנתי דרך החלון במה שלא צריך". הפטיר הרה"ק רבי משה'לע: "מקנא אני בך שעדיין עבודה זו שייכת אצלך!"

גם כאן רואים אנו כיצד כשמדובר בסך הכל מידיקה אחת, על ספק ראה אחת, ואצל אנשים גדולים ומורמים מעם. וכבר קינא הרה"ק ב'עבודה' זו, השייכת אכן יותר לימי הנעורים, ימי ריתחת הדמים.

תלמידי האריז"ל, דוהו סגולה לבטל ההרהור, עי"ש הטעם, וע"ע בספה"ק אור המאיר (פרשת חיי שרה) שזוהו עצה היעוצה אחר שנכשל. והאדמו"ר מבאבוב זצ"ל כשסיפר מעשה זה הוסיף: "בימים מקדם, כשנתקלו במראה אשה היה יורקים על הארץ - 'פארציטנס ווען מ'האט געזען אן אשה האט מען געגעבן א שפיי'".

(ה) "א אורו ח"ב, מערכת ראזוואדוב.

מוסמכת ביותר.

(ג) שבח אהובים, פרק יראת שמים, ענף שמירת עיניים.

(ד) ענין זה, לרוק כאשר נתקלים במראה לא טהור, מובא כבר באבות דר' נתן (פס"ז) דר"ע עשה כן. ועי"ש בכסא רחמים להחיד"א ובפתח עיניים (נדרים דף ג) ובדבש לפי (ערך ק' אות ל"ט) בשם

(ב) פרי ישע אהרן עמל רפז.

לפי גירסא אחרת אמר בזה הלשון: "אנו כשאנו נתקלים ברחוב בגויה עם הפסטלס (מין נעליים) הרי נמאס להסתכל עליה, ואנו נזהרים ולא מסתכלים, וכשאנו מגיעים לביתנו אנו יוצאים בזמר וכו'..." קדושת עינים פט"ו אות שצח, מפי הגה"ח ר' חיים אשר לעדערמאן זצ"ל, מחסידי קארלין. וכתב שהאדמו"ר רבי משה מרדכי מלעלוב זצ"ל אמר לו שידפוס גירסא זו, כי היא

(א) ליקוטי אמרים (פרק כ"ו), ח"ל: "צריך לאדעו כלל גדול, כי כמו שנצחון לנצח דבר גשמי, כגון שני אנשים המתאבקים זה עם זה להפיל זה את זה, הנה אם האחד הוא בעצלות וכבדות ינוצח בקל ויפול גם אם הוא גבור יותר מחבירו, ככה ממש בנצחון היצר, אי אפשר לנצחו בעצלות וכבדות הנמשכות מעצבות וטמטום הלב כאבן, כי אם בזריזות הנמשכת משמחה ופתיחת הלב וטהרתו מכל נדנדו דאגה ועצב בעולם", עכ"ל ועי"ש עוד.

וְהַיִּיתָ אֶךְ שֹׁמֵר

רק חֵזֶק וְאַמָּץ:

התנהגות נכונה בעת נסיון

מכל האמור, לאור דבריהם הקדושים של צדיקי אמת ז"ע, למדים אנו כללים יסודיים בעניין שמירת העינים, ומה על האדם לעשות כדי לעבור את נסיונותיו בדרך הרצויה.

ראשית כל, כאשר כבר ניצב במלחמה, המחשבה הנכונה והרצויה בעת זו היא אך ורק - עד כמה חשובה ומרוצה התגברותו העכשווית. צריך שיצייר במחשבתו את הנחת הרוח העצומה שהוא גורם כעת למעלה, וכן את ההשפעות הטובות שהוא ממשיך עליו באותו זמן על ידי התחזקותו. כל מחשבה שלא תביא לו הרגשה של שמחה או סיפוק, יש לדחות לחלוטין.

ואפילו לאחר כל מיני בחינות של מכשולות שכבר קרו, עליו לזכור כי אין שום תועלת בהעלאת זכרונם כעת. שברון הלב בעת זו עלול לסובב עליו נסיונות חדשים, ולהעצים את הישגים. אדרבא, יש להתאזר בשמחה של מצוה ולקבל על עצמו לשמור על מצוות 'ולא תתור' מעתה והלאה.

יתירה מזאת, מובא בספרים שאם הזדמנה לו לאדם ראייה אסורה בטעות ושלא ברצונו, אין הדבר נחשב כעבירה על ולא תתור - אם הוא מפנה את מחשבתו מיד. ואין כאן אפילו 'שוגג' כל עוד אינו פונה מדעתו אל מקום הרוע.

ולאילו אשר מחמת כל מיני נסיבות מוצאים את עצמם בנסיונות לעתים קרובות, אם לאלו הנצרכים להגיע אל מקום עבודתם העובר דרך רחובות טמאים, ואם לאלו הגרים בסמיכות למקומות אלו, לכאורה הוא רואה את עצמו כמועד לפורענות, וכמי שהיצה"ד מצא כר נוח אצלו - אולם ההיפך הוא הנכון. עליו לדעת שהוא נבחר להגדיל כלפי שמיא נחת רוח עצומה, על ידי שיתאזר כגבור בכל ושעה, עד שיכניע את יצרו.

לכן יש לשמוח על שזוכה למלא את תפקידו הנעלה כחייל בשדה הקרב למען יוצרו, ועל כל נסיון ונסיון, יכול לקיים מצווה גדולה ויקרה. כמה יש לאדם זה להרבות בשמחה.

רק כשאין דרך אחרת

מובן שכל הדברים אמורים רק באופן שאין לו דרך אחרת ללכת בה, ואין לו עצמו חלק בהבאת הנסיונות עליו. שאם לא כן, עצם הדבר להכניס עצמו למקום של נסיונות מהווה חטא גדול בפני עצמו, והדבר אסור באיסור גמור.

לכן אין לאדם להחליט שרוצה הוא לזכות לכל אותן המדרגות העצומות של העושים עיניו מראות ברע, ולכן יבחר לעשות את דרכו דוקא במקומות המועדים לפורענות, כדי לקיים את 'ולא תתור' בהידור רב... וכבר אמרו חכמינו לעולם אל יביא עצמו לידי נסיון.

אולם לאחר שכבר עשה מה שיכול מצדו, ובכל זאת ירט הדרך לגדול ויצה"ד עומד מולו וחרבו שלופה בידו - הוא מצדו עשה מה שעשה, ובאין ברירה אחרת מוצא הוא את עצמו נתון במלחמה על עיניו, ברצות כן דרכי ההשגחה העליונה, או אז יש עליו להתחזק בשמחה של מצוה ולהילחם עם היצר בגבורה. והמקום יהיה בעזרו, אמן.

אחד מבניו של הרה"ק ר' משה'לע ראזוואדובער עמד פעם ליד החלון עת שנקלעה לשם אשה זרה. הסתובב הבן מהחלון וירק בפיו. ראה אביו במעשיו ושאלו "מדוע ירקת?" ענה הבן "כי הבחנתי דרך החלון במה שלא צריך". הפטיר הרה"ק רבי משה'לע: "מקנא אני בך שעדיין עבודה זו שייכת אצלך!"

ג

וְשֹׁמְרוֹ בֶּן יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֵהּ נְסִיוֹנוֹת אֵינֶם סִיָּה לַעֲצָבוֹת אֱלֹא לַהִיפָּךְ!

יש הרואים בעצם הנסיון - נפילה. הרי עצם הדבר שיש לו הו"א ומשיכה להסתכל מעיד לכאורה על ירידה וכשלון. 'קל מאוד' לפול לעצבות ולהישבר בשעת נסיון. אך מחשבות אלו הם אך ורק מבלבולי היצר.

אדרבא, כותב הבעל התניא¹, עליו לשמוח על שמשמים הביאו לידי את ההזדמנות של קיום מצוות לא תעשה מה"ת בפועל ממש, ותיכף יפנה את עיניו ומחשבתו ממה שאינו ראויה כדי לקיים מה שנאמר בתורה "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם".

הרי שההיפך הוא הנכון, גם אם כבר נמצא בתוך הנסיון, אין לראות בכך מעידה ונפילה, אלא הזדמנות להתעלות ולגרום לקידוש ה'. הרי עם כל מניעת הסתכלות, והרחקת מחשבה לא טובה ממוחו, זוכה הוא לקיים שוב ושוב מצווה גדולה ויקרה, מכניע את הס"ט וגורם נחת רוח גדולה מאוד למעלה.

וכפי שמסופר על הרה"ק ר' מרדכי מזעוויל זצ"ל, עת הוצרך פעם להגיע למקום מסוים באמצעות נסיעה באוטובוס, כשעל האוטובוס שהתה אותה עת אשה בהופעה לא צנועה. התבטא הרה"ק למלווהו: "הם מזכים אותנו במצות ל"ת של ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם!"².

על כן אין להרפות את ידיו אם כבר נמצא בתוך נסיון, אלא ההיפך, להשתמש בו כסולם להתעלות באמצעותו, ולהרבות את השמחה בלבו על קיום מצוות ולא תתורו. ועל ידי שמחה זו יוסיף כוח לעמוד בנסיון.

(1) ליקוטי אמרים (פרק כ"ז), לענין מחשבות זרות הנופלות במחשבתו, וכל שכן אם נכשל בראיה אסורה בטעות. ועיין לשונו בהערה הבאה.

(2) וראה שם שמוסיף שלא רק ל"ת יש כאן, אלא אף נחשב כאילו קיים מצוות עשה בפועל ממש. וכלשון קדשו: "אם העצבות אינה מדאגת עונות, אלא מהרהורים רעים ותאוות רעות שנופלות במחשבתו, הנה אם נופלות לו שלא בשעת העבודה אלא בעת עסקו בעסקיו ודרך ארץ וכהאי גוונא, אדרבא, יש לו לשמוח בחלקו, שאף שנופלות לו במחשבתו הוא מסיח דעתו מהן לקיים מה שנאמר ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים

(ח) קדושת עינים פט"ו סב. מפי נכדו הרב יוסף ולדמן בן האדמו"ר ר' אברהם זצ"ל.

וְהַיִּיתָ אֶךְ שֹׁמֵר

כמה שמחה ממלאה את לבו ביום הראשון, שעה שהוא לוקח לידי את המינים ומברך עליהם בסילודין 'שהחיינו וקיימנו', כשההתרגשות גואה בלבו על שזוכה לקיים מצוה מדאורייתא - כמה עליו לשמור על שזוכה לשמור את עינו פעמים רבות בשנה, לעשרות ולמאות. ובפרט שהקושי לקיים מצוה זו כראוי עולה בהרבה על מצוות ד' מינים. אשרי לו ואשרי חלקו.

ההשפעות העצומות בזכות שמירת העיניים

עצה נוספת לזכות לגישה משמחת אל עניין שמירת העיניים היא על ידי התבוננות בברכות ותועלות העצומות, להן הוא זוכה על ידי שמירת עינו. בדברי חז"ל ומאורי הדור צדיקי האמת, רואים אנו בהפלות עצומות על גודל שכר העוצם עינו מראות ברע, וכן בהשפעות טובות שזוכה להן בעולם הזה מכל התגברות בשמירת עינו:

זוכה ורואה את פני השכינה הקדושה לעתיד לבא, נפתחים לו שערי חכמה בלימוד התורה וזוכה להצלחה יתירה בה, זוכה לחוש קרבת אלוקים ומתיקוה נועם זיוו בעבודת אלוקים, נשמר מכל רע, ניצל מעין הרע, פרנסתו מתרחבת, זוכה לנחת מצאצאיו בגשמיית וברוחנית וממשיך על עצמו הרבה ישועות ורפואות, ועוד רבות אחרות הלא הם כתובים ופזורים בספרים הקדושים הנה והנה.

"איה הם רחובות כסמ?"

מסופר על הרה"ק רבי אהרן ראטה זצ"ל, שבימי חורפו, עת התגורר בעיר פעסט הבירה, היה עליו לעבור ברחובות הומים ומרכזיים כשרצה לטבול במקווה טהרה. בזקנותו היה נשמע מפיו לעיתים קרובות, התבטאויות מלאות ערגה על תקופה זו ועל עבודת שמירת העיניים המופלגת שעסק בה אז: "יותר ממה שהטבילה במקווה טהרה אותי, הרי שעבודת שמירת העיניים במס"ל בהלך וחזור מהמקווה, הביאה עמה טהרה הרבה יותר!"

הרי שעל האדם לזכור שבכל פעם שאינו הולך אחר עינו ומכריע את יצרו הרע, הרי הוא פותח אז לעצמו שערי טהרה והשפעות טובות וכל מילי דמיטב, וממשיך עליו טובות נצחיות בזה ובבא. וזאת בנוסף לרוגע הנפשי הפנימית שהינו נחלתו הבלעדית של השומר את עינו.²¹

ובפרט בעת נסיון, כשהיצר אינו מניח לו בקלות, הרי נתוסף כאן עניין ה'לפום צערא אגרא'. וכשמתחזק בשמחה, הרי נכפל ומתעצם שכרו לאין ערוך וכפי שכתב הארחות צדיקים שמצווה שיהודי מקיים בשמחה, עולה על חברתה, אלף מונים.

ובפרט בעת נסיון, כשהיצר אינו מניח לו בקלות, הרי נתוסף כאן עניין ה'לפום צערא אגרא'. וכשמתחזק בשמחה, הרי נכפל ומתעצם שכרו לאין ערוך וכפי שכתב הארחות צדיקים שמצווה שיהודי מקיים בשמחה, עולה על חברתה, אלף מונים.

ד

לפום צערא אגרא: השמחה הגדולה בקיום מצוות "ולא תתורו"

לאור הדברים האמורים, הרי מצווה זו מעצם טבעה יכולה לספק הרבה סיבות לשמחה. כי בשונה ממצוות אחרות, מצוה זו אפשר לקיים עשרות פעמים בכל יום, ובכל פעם לקיים מצווה גמורה מן התורה "ולא תתורו" אחרי לבבכם ואחרי עיניכם" הדבר קל הוא?

ובפרט בעת נסיון, כשהיצר אינו מניח לו בקלות, הרי נתוסף כאן עניין ה'לפום צערא אגרא'. וכשמתחזק בשמחה, הרי נכפל ומתעצם שכרו לאין ערוך וכפי שכתב הארחות צדיקים²² שמצווה שיהודי מקיים בשמחה, עולה על חברתה, אלף מונים.

הבה נתבונן, כמה טורח ועמל משקיע יהודי למצוות ארבעה מינים כדי לזכות לקיימן כראוי בכל ההידורים.

במלחמה עם היצר, מבאר הבעל תניא, "אי אפשר לנצח בעצלות וכבדות הנמשכות מעצבות וטמטום הלב כאבן, כי אם בזריזות הנמשכת משמחה, ופתיחת הלב וטהרתו מכל נדנד דאגה ועצב בעולם" כי הם המה המפתחות לנצחון על היצר. וכמאמר העולם: "מוט פארלוירן אלעס פארלוירן". לאמר, סוף נצחון בשמחה תחילה.

הנפש צריכה את השמחה כדי להינצל

מלבד מה שהשמחה של מצוה מביאה לחיזוק בשמירת העיניים, הרי היא גם מצילתו מן העצבות. והשרוי בעצבות, כך כתבו תלמידי הבעש"ט, מחשבות רעות רודפות אחריו ושוטטות עליו רח"ל.

הסיבה לכך מבאר הרה"ק רבי מענדלעל וויטעפסקער זי"ע, היא כי נפש האדם מעצם טבעה משתוקקת ליהנות, וכשהאדם אינו שמח בחלקו בענייני רוחניות וקדושה, נמנעת מנפשו הרגשת השמחה והסיפוק הדרושות לה. הואיל וכך היא נמשכת להשביע את עצמה מדברים שאינם טהורים ח"ו.

וז"ל במכתב לחסידיו²³: "תשובה כללית לידידי נפשי בעסק התורה והעבודה, אשר רבים צועקים על המחשבות זרות. והתהוות הסיבה היא הגדלות שבהם, שאינם שמחים בעבודתם וכו'. כי הנה כלל גדול בתורה להיות שמח בחלקו גם בעסק התורה ועבודה אם מעט ואם הרבה ויהנה ממנו, משא"כ אם אינו נהנה ושמח, והנפש רוצה להנות, מתאוה תאוה".

לכן חובה קדושה להיות שמח בחלקו שכבר עמל גם ברוחניות, להחשיב ולייקר את כל אשר כבר קנה, כדי שיוכל להמשיך בדרך זו ביתר שאת, ולא יתן לרוח העצבות לקחת ממנו את הישגיו.

גם מתלמידו הרה"ק הבעל התניא זי"ע²⁴ אנו מוצאים דברים דומים בגנות העצבות. וכפי אף מבאר שכל עצבות שהיא, בין מדברים רוחניים ובין ממציבים גשמיים, מקורה מהיצר"ל כיון שרק היצר מפיק מכך תועלת "כדי להפילו אחר כך בתאוות, חס ושלום". ומסיים שם הבעל התניא, שעל האדם לקבוע זמנים מיוחדים שרק אז הוא עוסק בתשובה וחרטה, בישוב הדעת ובכוונה תחילה. בכל הזמנים האחרים, ואפילו רגע לאחר הזמן המיוחד שקבע, עליו להיות רק בשמחה ובטוב לבב, ולהתרחק לגמרי מכל נדנד שברון לב.

דברים נחרצים יותר אף כותב במקום אחר²⁵: "כשהאדם בעצבות, נמשך אליו כל תאוות עולם הזה, כי העצבות היא עור הקליפה".

(ט) פרי הארץ (מכתב כ"ב).

(י) ליקוטי אמרים (פרק כ"ו) וז"ל שם: "אך העצבות ממלי דשמאי, צריך לשית עצות בנפשו לפטר ממנה. אין צריך לומר בשעת עבודה, שצריך

לעבד ה' בשמחה ובטוב לבב. אלא אפלו מי שהוא בעל עסקים ודרך ארץ, אם נופל לו עצב ודאגה ממלי דשמאי בשעת עסקיו, בידוע שהוא תחבולת היצר כדי להפילו אחר כך בתאוות חס ושלום, כנודע. שאם לא כן, מאין באה לו עצבות אמיתית

מחמת אהבת ה' או יראתו באמצע עסקיו?"

(יא) מאמרי אדמו"ר הזקן הקצרים (פ' שמיני ד"ה ויהי), וכ"כ בספה"ק מאור ושמש (פ' בהעלותך ד"ה ויהי), עיי"ש עוד.

(יב) שער השמחה

(יג) עובדא דאהרן, פרק יג

הגנב פתח את כל הדלתות חוץ מ...

מספר עובד במוסד חשוב:

הנכנס מהגינה הקדמית, עוד לפני שנכנסים בכלל לבנין בית הספר כפי שנכתב לעיל?

פתחו את המצלמה של המשרד שלנו, ורואים איך הגנב מתקרב אל דלת המשרד, נעצר, קורא את הפתק התלוי על הדלת, וממשיך הלאה!...

בוודאי תרצו לדעת מה כתוב על הפתק.

כמה שבועות קודם לכן קרה כמה פעמים שנכנסו נשים למשרד, ובלי לשים לב, המשיכו את השיחה הטלפונית שפתחו בה קודם, כאמור, בלי לקלוט שלא מתאים לדבר כך בין גברים. הדבר הפריע לנו, ותלינו איפוא פתק על הדלת:

דרכי צניעות! הימנעו מלדבר בטלפון בקול, נא סיימו את שיחתכם בטלפון לפני כניסתכם למשרד ההנהלה

הפתק היה כתוב באנגלית, ואת זאת קרא הגנב. אין שום היגיון בכך שהגנב, אחרי שקרא את הפתק וידע שכאן נמצא משרד ההנהלה, פשוט ימשיך הלאה וישאיר בפנים את הכסף, כרטיסי האשראי, פנקסי הצ'קים, כל המפתחות של הבניין, המפתחות של הסעות בית הספר, ועוד...

יש רק הסבר אחד: שהרבש"ע רצה לתת לנו חיזוק עצום, שעל ידי הזהירות בצניעות אנו זוכים לשמירה עליונה נפלאה, ושנמשיך לעמוד על ההלכות ולהתנהג בדרך הכשרה.

דעהו הלכה יומית

ברצוני לשתף במעשה נורא שהתרחש אצלנו במשרד. אני עובד במשרדי הנהלה של בית ספר לבנות מבנות אנ"ש, כאשר במשרדנו מתנהלים חשבוניות הכספים ושכר הלימוד. אנחנו ארבעה אברכים יחד, וב"ה שהמקום מתנהל באופן כשר, דהיינו הוא מופרד לגמרי מבניין בית הספר, ובמשרד עובדים רק גברים. אף שנכנסות שם נשים בתדירות – מורות/מזכירות וכדו', כדי לסדר ענייני כספים – הדברים נדונים בצורה מכובדת וכשרה.

לפני כחצי שנה אני יוצא מביהמ"ד בבוקר, ורואה כמה 'שיחות שלא נענו'. מתקשר מיד חזרה; היה זה הצוות שמגיע בבוקר לבית הספר. הם מספרים לי בבהלה שהייתה גניבה בלילה... שאבוא מהר!

אני רץ לבית הספר, ובדרך מנסה להשיג את מנהל המוסד, שעדיין היה בביהמ"ד. כשאני מגיע אני רואה בלגן שלם... הגנב פרץ חדרים, רוקן ארונות והפך משרדים. אני ניגש ישר למשרדי, לראות מה נגנב משם. ומה רבה תדהמתי לראות שמשרד הגברים סגור כרגיל.

אני פותח אותו ומסתכל סביב, הכל נראה רגיל!

כשהמשטרה הגיעה, התיישבו מיד לצפות במצלמות של הבניין, ואכן רואים שבשעה ארבע לפנות בוקר הגיע הגנב, טיפס דרך השער ונכנס לבנין. רואים אותו מסתובב בבנין, ובעזרת כליו פותח את כל הדלתות. הוא שהה בבית הספר **שעתיים תמימות!**

הדבר הפליא אותנו מאוד: איך ייתכן שדווקא למשרד שלנו הוא לא נכנס? הרי המשרד נמצא ראשון בדרכו של

הדבר הפליא אותנו מאוד: איך ייתכן שדווקא למשרד שלנו הוא לא נכנס? הרי המשרד נמצא ראשון בדרכו של הנכנס מהגינה הקדמית, עוד לפני שנכנסים בכלל לבנין בית הספר כפי שנכתב לעיל?

סקירה
קצרה
על שנת
תשפ"ו

בצאת השנה באספך את מעשיך

חג האסיף תקופת השנה!

אחד השמות שבהם נקרא חג הסוכות בתורה הוא 'חג האסיף', כיון שחג זה חל בתקופת השנה שבה אוספים את כל מה שעמלו עליו במשך השנה כולה. לכן הוא גם מכונה 'זמן שמחתנו', כי כאשר רואים את ה'סך הכל' של השנה כולה והיבול שהשיגו בעזרת ה' ית', לב האדם מתמלא שמחה וסיפוק אדיר, כשהשבח והודאה להשי"ת על חסדיו העצומים פורצים מאליהם.

גם במערכת 'טהור עינים' מסתכלים אחורה, ומסכמים בקורת רוח עצומה שנה מלאה ומבורכת, שנת תשפ"ו העל"ט, שבה יצאו לאור גליונות מרווי נפש ורוח, מלאים במדורים ומאמרים מאלפים ומרתקים, וכפי שהציבור ודאי היה שותף; הגליונות גם קבלו פנים חדשות ונשתנו למעליותא, והוסיפו טעם לשבח בכל התחומים.

בעמדנו ברגע חשוב זה, כשאנו נכנסים אל השנה השביעית של מפעל 'טהור עינים', אין אנחנו מספיקין להודות לך ה' אלקינו, על הסייעתא דשמיא הגדולה להמשיך בפעילות בריצות כל שש השנים, רק ההודות לזכותם של ישראל קדושים ובכח הרבים. והשביעי יהיה קודש, בתפילה ובבקשה שנוכל להמשיך ולהוסיף כהנה וכהנה בעזר ממעל.

ואם כן, אין מתאים יותר לנצל את ההזדמנות הנפלאה של 'חג האסיף' לפרט מקצת שבחא, להגיש 'מנחת ביכורים' לקוראים; סקירה חלקית ממה שהיה, והצצה חטופה על המאמרים והסדרות שהחיו לבבות בתקופת השנה, והפחיתו בכולנו שפע של חזק והתרוממות, להתחזק ולהתעלות, לטהר ולהתקדש בקדושה של מעלה, בה יתן ה' ובה יוסיף.

ראה הנני נותנים לפניכם ברכת; קראו בהנאה!

קצרה אך חודרת מאת הרה"ג רבי דוד הירשלער שליט"א, "נכשלת, אינני כשלון" על הגישה הנכונה לתשובה גם אחרי נפילות חלילה. המאמרים היו מיעוט המחזיק את המרובה, עם חמישה יסודות חזקים שהפחיתו רוחות חזק והתעוררות במידות גדשות: 1 - התגברותו של היהודי החלש ביותר חשובה בדיוק כהתגברותו של הצדיק הגדול ביותר. 2 - כל יהודי מקבל את הכוחות ואת הסייעתא דשמיא לנצח במערכה. 3 - גם ההתגברות הקטנה ביותר היא הצלחה נצחית. 4 - ה'עבר' מתקן את כל ה'עיתיד'. 5 - אחרי מכשול נדרש לעשות גדרים וסייגים חדשים.

סדרת 'בהירות' מאת הרה"ג ר' בערל טויבער שליט"א

בשנת תשפ"ו זכו הקוראים להתענג על הסדרה המפורסמת ומאירת העינים 'בהירות' מאת הרה"ג רבי בערל טויבער שליט"א, שבה קבלו מענה בבהירות יתירה כל מיני שאלות אקטואליות הנוגעות לרבים, על כל מיני עניני שמירת העינים.

במאמרים נדונו בהרחבה כללים יסודיים וחשובים, ביניהם: חשיבות ההתגברות בכל דקה בפני עצמה בלי קשר לדקה שקדמה לה / כשהפנימיות מלאה האדם

קבלות טובות, כשהם עולים מדרגה בשמירת העינים.

לקראת ירח האיתנים תשפ"ו, הצטברו מעל חמשת אלפים 'ימי קבלות' במערכת, שוודאי בקעו רקיעים וגרמו לרעש עצום בשמים. אין לשער את השמחה העצומה בשמים לקראת מתנה טהורה כזו, שניתנה במסירות על ידי טהורי עם ישראל ל'חי עולמים - טהור עינים'.

סדרת "אינני כשלון"

פתיחת שנת תשפ"ו נזקפת למעשה לסדרת מאמרים

מבצע קיץ עולמי לבחורים

מבצע הקיץ שלפני תשפ"ו, נתן פירוש חדש למאמר חז"ל: "הדודאים נתנו ריח - אלו בחורי ישראל שלא טעמו טעם חטא". אלפי קבלות של בחורים מכל תפוצות ישראל ומקומות מושבותיהם, השתתפו במבצע הקיץ הענק, וקבלו על עצמם מרצונם החפשי

המסופרים ממקור ראשון.

המשפחתיות עלול לעורר שאלות הלכתיות רבות בנושא שמירת העיניים והקדושה.

קוראי 'טהור עינים' זכו לקבל מדור מיוחד של הלכות פסוקות, קצרות וממוקדות, שהקיף את הנושא דבר דבור על אפניו והודיע את המעשה אשר יעשון בשפה ברורה ובלשון צח ונהיר.

אפשר לראות את התועלת המבורכת של דבר חשוב זה, על ידי מאות התגובות החמות שזרמו אל המערכת, והעידו על מסיבות משפחה שהשנה התנהלו באופן אחר, וברוח מרוממת הרבה יותר.

'מרבין בשמחה' מתוך קדושה – 'השמחה כדת'

כמדי שנה הופיע לקראת ימי הפורים הגליון המיוחד "השמחה כדת", עם מאמרים ועצות מעשיות, הנהגות ותכסיסי מלחמה שיהודים משתפים מנסיונם האישי, כיצד להישאר עם עיניים טהורות ביום קדוש זה, כשמטבע הדברים נמצאים בו יותר ברחובות, וגם הרחובות נראים בו אחרת משאר הימים. בימים שלאחר ימי הפורים האלו, התקבלו תגובות רבות מכאלו שהעידו שהגליון הזה, נשא והרים אותם במשך כל היום, וגרם להם שמחת פורים אמיתית ומרוממת.

'ברכוש גדול' – המקור לפרנסה

גליון פסח, התחדשנו כולנו בסדרה חדשה 'ברכוש גדול', עם 'סיפורי מומן' ממקור ראשון, כיצד יהודים ראו בעליל את מה שכתוב בכל הספרים הק', ששמירת עיניים היא המקור לפרנסה ופותחת את שערי השפע.

תגובות נלהבות במיוחד נשמעו על הסיפור שסיפר ר' מיילך בידרמן על ה'ש-ק-ט' הקבוע שהציל את המשקיט ממוות בטוח במפעל בפולין הרחוקה; 'שישקה' שהדהדה למרחק עד שאפילו הגויה, מושא ה'שישקה', שמה לב שמשוה לא בסדר וחיים ניצלו ברגע האחרון. וכן מה שסיפר הרה"ג ר' לוי יצחק האניג שליט"א, על בחור מבוגר שהתפלל שיוכל לשמור על עיניו כראוי במשך השבועיים שבהם נסעה שיבתו, וקיבל 17 (!) הזמנות לתוכניות קיי, מה שלא הותיר לו דקה אחת פנויה; וכן הסיפור המופלא שסיפר הרה"ג רבי שמעון שפיצער שליט"א ב'שבת הבינני', על אלמון צעיר ששפך את לבו על ציון החתם סופר ומאז כמו נעלמו נסיונותיו.

פרקי גבורה של 'מי כעמך' ישראל

הד חזק מאוד היה להמשך הסדרה "מי כעמך ישראל", שבה אנשים משאירים עובדות מאלפות הזועקות את יופיים של בני ישראל המתחזקים בשמירת עיניים בכל הנסיבות. חן מיוחד נשא עמו סיפורו של הר"ר יודל צימערמאן שליט"א על ה"סיום" החלבי בתשעת הימים, שבו השתתף אצל ידידו שסיים 1000 'קליקים' במונה שלו, שבעצם ביטאו 1000 התגברויות! וסיפורים נוספים שמאירים באור יקר את הוד התגברותם של יהודים פשוטים בעבודתם היום יומית בשמירת העיניים.

מדור הלכות מיוחד לחנוכה

עם ישראל חפץ להתקדש, ולקיים את הפסוק והייתם לי קדושים פשוט כמשמעו. הרבה פעמים חסרים רק הלכות פסוקות ופשוטות 'המונאות' במיוחד 'לזמן' מסוים, ולדוג' ימי החנוכה המאירים, שקיים המסיבות

מוגן מנסיונות / שומר העיניים הוא אדם מאושר בעל רוגע וחירות / האווילות שבסקרנות וכיצד נגמלים ממנה / לצחוק על נסיונות היצר ולזכור שאלו דמיונות של הבל וכו'.

כפי שהתבטא הרה"ג רבי בערל שליט"א, הוא עצמו לא ציפה לגל הבלתי נתפס של דרישות שלום חזרות מהמאמרים: "יצא לי לשמוע אלפי (!) הודעות משוב, מארה"ב ומארץ ישראל ומכל קצוי תבל, על כל כך הרבה יהודים שפשוט שינו את כל חייהם, בהליכה ברחוב או בחנויות או במשרדים, צעירים ומבוגרים, בעלי בתים ועובדים כאחד. אשרינו מה טוב חלקנו שיש לנו הוצאה מאירה כמו 'טהור עינים' המביאה כל כך הרבה טהרה לעולם".

מעשיות פלא 'יאמרו המושלים'

המדור האהוב 'יאמרו המושלים' נושא עמו טעם מיוחד. אצל רבים מאוד זהו המדור הראשון שהם קוראים, בשואבם הנאה מרובה מן הסיפורים הנפלאים

בִּצְאָת הַשָּׁנָה בְּאֶסְפָּף אֶת מַעֲשֵׂיךְ

פנים חדשות באו לכאן

השנה גם זכו הגליונות לעדנה מחודשת מבחינת העיצוב והעימוד, והשתבחו בעיצובים מושכים מרהיבי העין ומשובבי לב, כראוי וכיאות. גם מערכת ההפצה עברה שינוי רוחבי, כאשר פעילים רבים מתווספים למערך הפעילים הרחב גם מקודם, והתוצאה, גליונות מיוחדים שמהדהדים ברמה את דבר 'טהור עינים' בכל עיר ופולק ובכל מחוזות ישראל, ומתרבה הטהרה בישראל.

טוב מראה עינים

החידושים לא פסקו גם לקראת אחרית שנה, עם הופעתו של המדור החדש והמרענן 'מראה עינים' פתגמים ומבזקים, שביבי ניצוצות, עובדות ומאורעות מכל ארבע קצוות תבל, המביעים כולם את שגב עוצמתו של שמירת העיניים בכל שכבות הציבור, ומאירים את הנושא המקודש מכל מיני זוויות.

המדור המיוחד הפך למדור חם ומדובר, בין השאר הודות להצלחתו להכניס את נושא שמירת העיניים לחיי היום יום.

קאמפיין "עיני" האדיר

וכמובן בלתי אפשרי לא להידרש אל הקמפיין האדיר והיחודי, שסחף אחרי אלפים רבים מכלל ישראל, מכל מקומות מושבותיהם, זקנים עם נערים, בשלהבת אש קודש של טהרה והתחזקות. המספרים העצומים של הקבלות במסגרת המבצע הנאדר בקודש, מדברים בעד עצמם, וכולם מביעים את גודל ההשפעה של הגליונות החשובים מצד אחד, ואת הצמאון והרצון האדיר בכלל ישראל להתחזק ולעלות מעלה מעלה במדרגות הקדושה ושמירת העיניים.

רק נאמר שמספר הקבלות כבר חצה מזמן את רף העשרים אלף. וכל מילה נוספת - מיותרת!

יהודי עוצם את עיניו, הוא ממלא את כל תכלית הבריאה ואת תכלית קבלת התורה; התענוג הגדול ביותר להשליט הוא דוקא מדבר הבא לו בקושי; כל נסיון מרים אותנו גבוה יותר וקרוב יותר וכו'.

כן היו הגליונות עשירים בעצות ותובנות חשובות מישראל קדושים, בבחינת 'איש את רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק'.

אוצר מאמרי התחזקות

קוראי 'טהור עינים' חדשים גם ישנים, קבלו את הבשורה המרנינה על הופעתו של 'אוצר מאמרי התחזקות', המאגד בתוכו את כל הגליונות שיצאו לאור, החל מהגליון הראשון ועד לסוף תשפ"ד. 'האוצר' היקר, המלא בתוכן לא יסולא בפז, התקבל בהתלהבות על ידי הקוראים, שחלק מהם גילו את האור כי טוב רק עתה, והתבשמו בדברי חיזוק מלהיבי לב ומרורי נפש, כשהשאר נהנו להיזכר בדברים המושכים והבהירים שכוחם היה יפה לשעתם, וגם כעת היה בבחינת חוזר וניעור, ועורר, הלהיב, חיזק ושימח.

אלו ואלו מודים מהללים ומשבחים את הברכה שהכניסו לתוך ביתם, ומעידים על תועלת עצומה של האוצר, שתמיד משאיר אחריו טעם של עוד, ובמיוחד לאור הדגש של 'טהור עינים' להאיר את הצד החיובי של שמירת העיניים, החן והנועם שבה, ולא שיהיה רק כחוב כבד שנדרשים לקיים, כשור לעול וכחמור למשא.

בין השאר תואר סיפור מדהים על ר' מרדכי ראטמאן, שהסתבך בתביעה קשה מאוד בבית משפט, אבל סירב להיות מיוצג על ידי עורך דין כאשר הדבר עמד בסתירה לשמירת העינים שלו. נגד כל הסיכויים ניצח במשפט לגמרי, ובלי שום עורך דין.

בעלי המחשבה נהנו במיוחד מ'דבר המערכת' בגליון זה, שבו נדון ונתלבן בטוב טעם העניין האם נכון לדבר על השכר וההשפעות שמקבלים משמירת עיניים, כאשר למעשה יהודי צריך להיות שמור תמיד, בכל מקום ובכל מצב, גם כשאנו רואה בעינינו שום רווח גשמי, ואפילו כשה עולה לו מחיר יקר.

אם ישאלך

חולית זהב נוספה אל השרשרת המפוארת של 'טהור עינים' לקראת גליון שבועות, בדמות מדור שו"ת מיוחד 'שואל מדעת', אשר משמש כבמה לכל מיני שאלות שעולות מן הציבור. בשיתוף מכון 'לב להאזין בארה"ב', המנוהל בידי מדריכים מנוסים ועומד תחת פיקוחם והדרכתם של גדולי תורה ויראה.

למרות התדירות הלא גבוהה במיוחד של מדור זה לעת עתה, כבר ניכרים תוצאותיו הברוכות כפי שזה מתבטא בהודעות מערכת. רבים אין גומרים את ההלל על עצם המצאת במה מבורכת כזו, כמו גם על תשובות הבהירות והחדות, המלאים בדברים המתקבלים על השכל ומתיישבים על הלב.

'קץ כהלכתו'

לקראת חודשי הקיץ החמים הופיעה שוב הסדרה המבוקשת שכבר יצא שמו לתהילה בקיץ הקודם, וכמעשהו בראשונה, גם בשנה זו זכינו לכמה גליונות מלאים מזן אל זן בהדרכה, חיזוק ועצות, לקיץ ערב יותר, קדוש יותר ונעים יותר.

גולת הכותרת של הגליונות היו בלי ספק מאמרי החיזוק המיוחדים מאת הרה"ג רבי בערל טויבער שליט"א, עם יסודות נפלאים כיצד להסתכל על כל עבודת שמירת העיניים. במאמרים הובא שכאשר

מוסיפין והולכין בקודש אלה וכאלה יוסף עמנו!

אלפי ישראל התעוררות והתחזקות להתעלות מעלה בקדושתן וטהרתן של ישראל, עד ביאת הגאול בב"א.

סייעתא דשמיא שליוותה אותנו עד כה תעזור לנו הלאה ביתר שאת וביתר עוז, להמשיך את השליחות הקדושה מחיל אל חיל, ויהי רצון שתשרה שכנה במעשי ידינו, להביא לרובבות

בפתח כניסתנו אל השנה השביעית של 'טהור עינים', מורמות הידים בשבח והודאה על כל מה שהושג ב"ה עד כה לזכות את בני ישראל, ובד בבד עולה ממעמקי הלב תפילה שאותה